

κρόταφος

κρόταφος, ο, ουσ. [<αρχ. κρόταφος], ο κρόταφος·

- είμαι με το πιστόλι στον κρόταφο, βρίσκομαι σε δεινή οικονομική ή ψυχολογική θέση: «χρωστώ τόσα πολλά, που είμαι μα το πιστόλι στον κρόταφο || είμαι τόσο μπερδεμένος, που είμαι με το πιστόλι στον κρόταφο». Από την εικόνα του ατόμου που το απειλούν βάζοντάς του το πιστόλι στον κρόταφό του·

- οι γκρίζοι κρόταφοι, τα μαλλιά που έχουν γκριζάρει λόγω ηλικίας στους κροτάφους και που, υποτίθεται, προσδίνουν στον άντρα γοητεία και πείρα: «ο άντρας με το τετράγωνο σαγόνι και τους γκρίζους κροτάφους που καθόταν απέναντί της την είχε καταγοητεύσει»·

- τον έχω με το πιστόλι στον κρόταφο, τον έχω φέρει σε δεινή θέση, τον πιέζω ιδίως οικονομικά: «απ' τη στιγμή που μου υπέγραψε τις επιταγές, τον έχω με το πιστόλι στον κρόταφο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας